

ספר שמות, פרק כג, פסוקים א-ט

מתח קו בין הפסוק לפירוש המתאים

א לא תשא, שמע שוא; אל-תשת ידך עם-רשע, להיות עד חמס:	אסור להעיד דברי שקר.
ב לא-תהיה אחרי-רבים, לרעת; ולא-תענה על-רב, לנטות אחרי רבים--להטות:	צריך לשפט צודק, גם אם האדם עני.
ג ודל, לא תהדר בריבו:	חייבים לעזור לכולם, גם אם האדם הוא אויב שלי.
ד כי תפגע שור איבה, או חמור--תעה: השב תשיבנו, לו:	צריך לא להגרר אחרי התנהגויות ומעשים שליליים.
ה כי-תראה חמור שנאה, רבץ תחת משאו, וחדלת, מעזב לו-עזב תעזב, עמו:	בשמוצאים רכוש של האחר, חייבים להחזיר אותו
ו לא תטה משפט אבינך, בריבו:	אסור לזלזל ולפגע בזרים.
ז מדבר-שקר, תרחק; ונקי וצדיק אל-תהרג, כי לא-אצדיק רשע:	חייבים להתרחק מדברי שקר. אסור לשקר.
ח ושחד, לא תקח: כי השחד יעור פקחים, ויסלף דברי צדיקים.	צריך לשפט משפט הוגן ללא קשר אם האדם הנשפט עני או עשיר.
ט וגר, לא תלחץ; ואתם, ידעתם את-נפש הגר--כי-גרים הייתם, בארץ מצרים:	אסור לקבל שחד לכל סוגיו, כי זה יפגע ביכלת להחליט